



ת"פ 12359/02/24 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד פיצל אבו שרך (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 12359-02-24 מדינת ישראל נ' אבו שרך(עציר)

| | |
|---|---|
| לפני בעניין: | כבוד השופט יריב בן דוד המאשימה נגד הנאשם |
| מדינת ישראל - תביעות נגב | |
| פיצל אבו שרך (עציר) - בעצמו ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד אבו עביד | |

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**" או "**החוק**") ובעבירה של שימוש במסמך מזויף, לפי סעיף 420(1) + 418 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 31.1.2024 שהה הנאשם, שהנו תושב הרש"פ, ביישוב מיתר בשטחי מדינת ישראל שלא כדין. בנסיבות אלו, ומשפנו שוטרים לנאשם וביקשו ממנו להזדהות, הוא השיב להם כי שמו עימאד אל סאנע והציג להם תעודת זהות מזויפת.

המאשימה עתרה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם ענישה **הנע בין 4 עד 12 חודשי מאסר** לצד עונשים נלווים. בתוך המתחם עתרה המאשימה לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו הבינוני של המתחם בשים לב לעברו הפלילי.

ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם ענישה הנע בין **45 ימים ועד חודשיים מאסר** ועתר למקמו בשליש התחתון של המתחם.

כל צד הפנה לפסיקה התומכת בטיעונו (יצוין כי הסניגור הפנה לפסיקה בעניינם של שוהים בלתי חוקיים לפני המלחמה מיום 7.10.2023 והחמרת מתחמי הענישה שבאה בעקבותיה ובעקבות ההחמרה במצב הביטחוני).

מתחם העונש

בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, מתחם העונש ההולם ייקבע בהתחשב בערכים המוגנים בחוק, במידת הפגיעה בהם ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

כניסה לישראל בניגוד לחוק פוגעת בזכות המדינה לסנן את הנכנסים בשעריה ולהציב תנאים לכניסתם, בין היתר במטרה להגן על ביטחון המדינה והציבור, ומכאן שהערכים החברתיים הנפגעים הינם ביטחון המדינה וזכות המדינה לבקר ולסנן ביטחונית את הנכנסים בשעריה.

מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירה המיוחסת לנאשם בעבירת שב"ח נקבע ברע"פ 3677/13 **אלהרוש ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (להלן: "**הלכת אלהרוש**").

על פי הלכת אלהרוש, מתחם הענישה לכניסה בודדת ללא עבירות נלוות, המבוצעת על ידי נאשם נעדר עבר פלילי הנכנס לראשונה לישראל לצורכי פרנסה, נע בין מאסר מותנה לבין חמישה חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים.

עוד נקבע כי: "**יש לקבוע מתחם עונש הולם אחיד, לנוכח הדמיון בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה במקרים השונים**" (סעיף 54)

בהמשך הובהר במסגרת רע"פ 1195/22 **אשחאדאת נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) כי עברו הפלילי של הנאשם לא משפיע על מתחם העונש, וישוקלל במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם.

במסגרת עפ"ג 31211-10-23 **מדינת ישראל נ' עיסא אלנג'אר ואח'** (להלן: "**ערעור אלנג'אר**") אשר ניתן ביום 22.10.23 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, ודן בסוגיית מתחמי ענישת שוהים בלתי חוקיים נקבע כי בתקופה הביטחונית הנוכחית יש לקבוע מתחם עונש הולם מחמיר משמעותית מהמתחם אשר נקבע במסגרת הלכת אלהרוש.

את מסקנתו זו ביסס בית-המשפט המחוזי על מצב הלחימה בו נתונה המדינה החל מיום 7.10.23 ואשר החל בעקבות מתקפת טרור אכזרית, לרבות ירי רקטי מסיבי ומתמשך על מדינת ישראל "**ובפרט על אזור הדרום**" (עמ' 10, ש' 28)

בהקשר זה צוטטה קביעת בית-המשפט העליון במסגרת הלכת אלהרוש, ולפיה:

"מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הביטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב ביטחוני נתון (ר' פס' 65 לעניין אלהרוש)" (ההדגשות אינן במקור- יב"ד).

בהמשך לכך נקבע מתחם ענישה של מאסר בפועל הנע בין חודשיים ל-7 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

מתחם הענישה אשר נקבע בערעור אלנג'אר אומץ גם בבתי משפט מחוזיים נוספים, ולמשל: עפ"ג (חיפה) 1680-11-23 **מדינת ישראל נ' כסאב ואח'** (6.11.23); עפ"ג (נצרת) 37018-10-23 **מדינת ישראל נ' אלחרוב** (25.10.23)

ביום 27.11.23 ניתנה החלטת בית המשפט העליון הדוחה את בקשת רשות הערעור מטעם ההגנה על החלטת בית המשפט המחוזי בערעור אלנג'אר, והחלטות נוספות שניתנו בענין החמרת מתחמי הענישה בעבירת שב"ח (רע"פ 7908/23 **עיסא אלנג'אר ואח' נגד מדינת ישראל**, להלן: "רע"פ אלנג'אר ואח'")

בהמשך הדרך, ניתנו החלטות בערכאת המחוזי בהם נקבעו מתחמי ענישה מחמירים יותר מאלו שנקבעו בערעור אלנג'אר.

ר' בענין זה עפ"ג 38304-01-24 (מח' חיפה) **מדינת ישראל נ' עתמאן** (25.1.24) אשר ניתן אך לאחרונה, במסגרתו נקבע מתחם ענישה המתחיל **בשלושה חודשי מאסר בפועל**, בגין עבירת כניסה לישראל יחידה לצרכי פרנסה, שם נכתבו הדברים הבאים:

"אין ניתן להעלים עין מכניסה סיטונית של עשרות אלפים מידי יום מתוך מחשבה שרובם המכריע והמוחלט הם תמימים וכאלה שאינם מבקשים להרע. די במפגעים בודדים, הנכנסים במהלך חודשים, על מנת להמיט אסון רב נפגעים על תושבי הארץ".

וכן:

"זאת ועוד יש לזכור: הסיכון הנשקף משווה בלתי חוקי איננו בהכרח פרי של מחשבות זדון המקננות בו ביום כניסתו ארצה שלא כחוק. בהחלט יתכנו מזנקים ("טריגרים") שונים ומשונים העלולים להביאו לכלל "שינוי לבבות" תוך כדי השהות בישראל".

וכן:

היום ברור לכל, שראוי לאמץ מדיניות ענישה נוקשה וחד משמעית אשר יהבא בה כדי להרתיע וכך להפחית את תופעת השהייה הבלתי חוקית (ראו דברי בית המשפט העליון בענין זה ברע"פ אלנג'אר); כדי להכווין את המעוניינים לעבוד בישראל לפנות כחוק ולעבור תהליך מסודר של אבחון

וקבלת היתר; כדי להקל על כוחות הביטחון למנוע פיגועים שמקורם בתושבי השטחים....אנו סבורים, כי מדינה חפצת חיים חייבת להגן על אזרחיה מפני תופעת השוהים הבלתי חוקיים גם באמצעות ענישה מרתיעה".

וכן:

"לפיכך, ברמה העקרונית, תחתית מתחם העונש בגין עבירה של שהייה בלתי חוקית בימים אלה חייבת לעמוד, במקרה האופייני על שלושה חודשים בפועל" (הדגשה קו במקור - יב"ד)...המקרים החמורים יותר יצדיקו קביעת סף מזערי של ארבעה או חמישה חודשי מאסר" על אלו יימנו מקרים בהם מדובר במי שמעולם לא החזיק היתר כניסה, שהה תקופה ארוכה בישראל ואף לן בישראל. אם עבר עבירות נלוות, האמור בנסיבה מחמירה".

במקרה דנן מיוחסת לנאשם גם עבירה נלווית של שימוש במסמך מזויף - תעודת זהות. מדובר בעבירה אשר ככל הנראה נעברה למטרת המשך שהייה בלתי חוקית בשטחי המדינה והתגברות על פיקוח נציגי רשויות אכיפת החוק, ולא לתכלית פלילית נפרדת ועצמאית. עם זאת, ועל פי הקשרה, נעברה העבירה באופן מתוכנן ויזום מראש במסגרתו החזיק הנאשם בתעודת זהות מזויפת למקרה הצורך, ובה עשה לבסוף שימוש מול גורמי אכיפת החוק.

ר' בענין זה עפג (ב"ש) 25055-10-21 גבריל נואגעה נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

"זיוף תעודת זהות ישראלית אינה דבר שכיח בין השב"חים.....נסיבה זאת מוציאה את מעשה המערער מקטגוריית עבירות השב"ח השגרתיות...זיוף תעודת זהות על ידי תושב שטחים, כשלעצמו, הוא דבר שיכולות להיות לו משמעויות רציניות שונות ואין להקל בו ראש. והעבירה של שימוש במסמך מזויף, בנסיבות ענייננו, מצדיקה בפני עצמה עונש ממשי" (הדגשת קו תחתון שלי - יב"ד).

במעשיו אלו, פגע הנאשם, בנוסף לערכים המוגנים שלצד כניסה בלתי מבוקרת ומפוקחת אל תוך שטחי מדינת ישראל, גם בערכי שלטון החוק, ביכולת המשטרה לאכוף את החוק, והעמיק פגיעה בערכי ביטחון המדינה ביכולתה לסנן ולבקר את הבאים בשעריה.

מכל המקובץ, בשים לב לעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים ולנסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, מצאתי לקבוע מתחם ענישה הנע בין 4 חודשי מאסר לבין 9 חודשי מאסר.

ענישה בתוך המתחם

בערעור אלנג'אר ואח', שם נדון עניינם של נאשמים נעדרי עבר פלילי, נקבע כי: **"סבורים אנו כי על הענישה ביחס לכל אחד מהנאשמים, להיות ענישה העולה באופן משמעותי על הרף התחתון של מתחם העונש ההולם, על מנת לתת משקל ראוי והולם לשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים" (עמ' 15, ש' 15-17) (הדגשות שלי - י.ב.ד).**

לזכות הנאשם יזקפו הודאתו ונסיבות כניסתו לישראל לצורכי פרנסה כפי שנטען על ידי סנגורו.

לחובת הנאשם יזקף עבר פלילי - שתי הרשעות קודמות בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.

נוכח אלו, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם במחצית המתחם הראשונה, אך לא בתחתיתו.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 5.5 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו בתיק זה על פי רישומי שב"ס.
2. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור על איזו מהעבירות בהן הורשע.
3. קנס בסך 1000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם טרם השחרור ממאסר.

את הקנס/הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- **תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה בכתובת:**
www.eca.gov.il
- **תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו**
***35592 או, 073-205-5000.**
- **תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי**
תשלום)

המוצג יושמד.

המזכירות תסגור את התיק.

ניתן היום, י"ח אדר ב' תשפ"ד, 28 מרץ 2024, בנוכחות הצדדים.